

WYŻEŁ FRYZYJSKI

(*Stabyhoun*)

Kraj pochodzenia: Holandia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 30.05.1989

Użytkowanie: wyżeł.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ „spaniel”.
Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Rasa pochodzi ze wschodniej i południowo-wschodniej Fryzji - prowincji w północnej Holandii. Prawdopodobnie wywodzi się od spanielopodobnych psów gończych, przywiezionych tu przez Hiszpanów. Psy zwane stabyhounami były znane na tych terenach od wieków. Używano je podczas pieszych polowań na drobną zwierzynę, głównie ptactwo. Były skutecznymi pomocnikami myśliwych, ponieważ doskonale aportowały. Znane są zwłaszcza ze swojego „miękkiego pyska” (postrzeloną zwierzynę chwytają delikatnie).

WYGLĄD OGÓLNY:

Mocno zbudowany długowłose wyżeł, o długości ciała przewyższającej wysokość w kłębie, budowy ani zbyt topornej, ani przesadnie elegancyjnej. Skóra ściśle przylegająca do ciała, brak podgardla, fafle niezbyt obfite.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Oddany i łagodny jako pies rodzinny, inteligentny, posłuszny, łatwy w szkoleniu, swobodny. Dobry pies stróżujący, nie agresywny ani złośliwy. Jako pies myśliwski nie tylko doskonale w wystawianiu zwierzyny, również świetnie pływa i chętnie aportuje z wody.

GŁOWA:

Sucha, proporcjonalna do wielkości ciała, o długości przewyższającej szerokość.

Czaszka i kufa: jednakowej długości. Czaszka powinna być lekko wysklepiona, niezbyt wąska, ale nie może też sprawiać wrażenia szerokiej. Delikatnym łukiem przechodzi w mało wydatne policzki.

Stop: słabo zaznaczony.

Kufa: mocna, zwężająca się w kierunku nosa, ale nigdy ostro zakończona. Grzbiet nosa prosty, oglądany z boku nie może być wklęsły, ani wypukły.

Trufla nosowa: szeroka, nozdrza szeroko otwarte.

Fafle: przylegające, nieobwisłe.

Uszębienie: zęby mocne, zgryz nożycowy.

Uszy: osadzone dość nisko, niebyt duże, płasko przylegające do głowy.

Uszy zbyt duże, załamane nie u samej nasady, ale powyżej, i w efekcie odstające od głowy, nie spełniają wymagań wzorca. Uszy powinny mieć umiarkowaną długość i kształt trójkąta. Włos na uszach jest charakterystyczną cechą rasy: powinien być raczej długi u nasady i stopniowo skracać się ku czubkowi ucha, tak aby jego ostatnia trzecia część była pokryta włosem zupełnie krótkim. Długi włos powinien być prosty; dopuszcza się lekko falisty, ale kędzierzawy jest nie do przyjęcia.

Oczy: osadzone na tej samej wysokości, średniego rozmiaru, okrągłe, ze ściśle przylegającymi powiekami, zasłaniającymi spojówki. Nie nazbyt wypukłe, ani za głęboko osadzone. U psów o umaszczeniu czarno-białym powinny być ciemnobrązowe, a u brązowo- i pomarańczowo-białych brązowe. Nie do przyjęcia są oczy jastrzębie (t.j. bardzo jasne, o przenikliwym wyrazie).

Nos: czarny u psów czarno-białych, brązowy u pomarańczowo- i brązowo-białych. Nierozszczepiony, trufla nosowa dobrze rozwinięta, nozdrza szeroko otwarte.

SZYJA:

Krótką, okrągłą w przekroju, wygiętą w lekki łuk, bez luźnego podgardla. Z linią grzbietu tworzy kąt rozwarty, tak, że głowa jest noszona zwykle dość nisko.

TUŁÓW:

Mocny, o dobrze wysklepionych żebrach. Ostatnie żebra dobrze rozwinięte, sięgające daleko do tyłu.

Klatka piersiowa: oglądana z przodu szeroka. Jej szerokość jest większa niż głębokość, skutkiem czego kończyny przednie są również dość szeroko rozstawione. Od spodu zaokrąglona, ale nie w kształcie kadłuba łodzi. Nie powinna sięgać niżej niż do łokcia.

Grzbiet: prosty, raczej długi, zad lekko spadzisty. Łędźwie mocne, brzuch tylko nieznacznie podkasany.

OGON:

Długi, sięgający do stawu skokowego. Nie powinien być wysoko osadzony. Noszony nisko, w swojej ostatniej trzeciej części delikatnie

wygięty ku górze. W akcji podniesiony, ale nigdy zawinięty. Pokryty równomiernie dłuższym włosem, nie tworzącym pióra, nie falistym ani kędzierzawym, ale obfitym i gęstym.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: mocno osadzone pod tułowiem, łopatka sięgająca daleko ku tyłowi, dobrze ukątowana względem ramienia.

Kończyny przednie proste, bez miękkich nadgarstków

Przedramię: mocne i proste.

Palce: dobrze rozwinięte i wysklepione, stopa nie powinna być zajęcza, ani kocia. Opuszki palców grube.

Kończyny tylne: silne, dobrze kątowne.

Stawy skokowe: ustawione nisko, odcinek od stawu skokowego do łapy krótki.

Łapy: okrągłe, z dobrze rozwiniętymi opuszkami.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: długa i gładka na całym ciele. Jedynie na zadzie może być nieznacznie falista. Na głowie włos krótki. Z tyłu kończyn gęsty i bujny, raczej nie tworzący pióra. Włos kędzierzawy wskazuje na krzyżowanie z inną rasą i psy o tego typu szacie nie mogą być określane jako stabyhoun.

Umaszczenie: czarne, brązowe lub pomarańczowe z białymi znaczeniami. Cętki i/lub dereszowatość na białym tle są dopuszczalne.

WZROST:

Idealny wzrost dla psów wynosi 53 cm, dla suk 50 cm.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.